

Mødedokument

B8-1122/2016

19.10.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af redegørelse fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik

jf. forretningsordenens artikel 123, stk. 2

om nuklear sikkerhed og ikke-spredning
(2016/2936(RSP))

Michael Gahler, Jacek Saryusz-Wolski, Sandra Kalniete, Cristian Dan Preda, Elmar Brok, Arnaud Danjean, Tunne Kelam, David McAllister, Lorenzo Cesa, Lars Adaktusson, Andrey Kovatchev, Bogdan Andrzej Zdrojewski, Eduard Kukan, Andrzej Grzyb, Laima Liucija Andrikienė, Fernando Ruas, Dubravka Šuica, Alojz Peterle, Tokia Saïfi, Julia Pitera
for PPE-Gruppen

**Europa-Parlamentets beslutning om nuklear sikkerhed og ikke-spredning
(2016/2936(RSP))**

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om ikke-spredning af kernevåben, der blev åbnet for undertegnelse i 1968 og trådte i kraft i 1970,
 - der henviser til statuttens for Den Internationale Atomenergiorganisation, der trådte i kraft den 29. juli 1957,
 - der henviser til konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, som trådte i kraft den 8. februar 1987, og til den efterfølgende ændring heraf,
 - der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 12. december 2003,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 10. marts 2010 om traktaten om ikke-spredning af kernevåben¹,
 - der henviser til gennemgangskonferencen mellem parterne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben, der afholdtes i New York fra den 27. april til den 22. maj 2015,
 - der henviser til konklusionerne fra topmødet om nuklear sikkerhed, der blev afholdt i Washington DC fra den 31. marts 2016 til den 1. april 2016,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at det sikkerhedsmæssige klima rundt om EU, navnlig i nabolandene, er blevet betydeligt forværret i de seneste år, og er blevet mere ustabil, farligt og uberegneligt, hvilket tvinger medlemsstaterne til at tackle en lang række konventionelle og ukonventionelle trusler fra statslige og ikke-statslige aktører;
- B. der henviser til, at fem kernevåbenstater anerkendes i traktaten om ikke-spredning af kernevåben (USA, Det Forenede Kongerige, Rusland, Frankrig og Kina), tre de facto kernevåbenstater har udviklet en nuklear kapacitet uden for denne traktat (Indien, Pakistan og Israel) og Nordkorea betragtes som havende nuklear kapacitet;
- C. der henviser til, at den internationale sikkerhed og stabilitet er truet af det forværrede forhold mellem kernevåbenstater som f.eks. USA og Rusland, som det for nylig var tilfældet med Ruslands ophævelse af Plutonium Disposition and Management Agreement (aftale om bortskaffelse og forvaltning af plutonium) fra 2000, og af vedvarende spændinger mellem Indien og Pakistan samt af Nordkoreas nukleare ambitioner;

¹ EUT C 349 E af 22.12.2010, s. 77.

- D. der henviser til, at der for øjeblikket er 191 stater, der er parter i traktaten om ikke-spredning af kernevåben, herunder de fem anerkendte kernevåbenstater: USA, Storbritannien, Rusland, Frankrig og Kina;
- E. der henviser til, at ikke-spredningstraktaten er en skelsættende juridisk bindende international traktat, der sigter mod at forhindre spredning af nukleare våben og nuklear teknologi, fremme samarbejde om brug af kerneenergi til fredelige formål og fremme den globale nukleare nedrustning;
- F. der henviser til, at konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer er et juridisk bindende internationalt instrument inden for fysisk beskyttelse af nukleart materiale, der indeholder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse og sanktionering af overtrædelser vedrørende nukleart materiale;
- G. der henviser til, at foruroligende rapporter i medierne antyder, at Rusland har indsat missilsystemer af Iskander-typen, som kan bære kernevåben, i Kaliningrad oblast, der er nabo til EU-medlemsstaterne Polen og Litauen;
- H. der henviser til, at Rusland har krænket Budapest-aftalememorandummet fra 1994, der giver sikkerhedsgarantier til Ukraine til gengæld for landets nukleare nedrustning ved at besætte Krimhalvøen og indlede en hybrid krig i det østlige Ukraine;
- I. der henviser til, at EU har spillet en aktiv rolle som part i den fælles omfattende handlingsplan, der er aftalt med Iran, med hensyn til at skabe rammer, som kan føre til en effektiv skrinlæggelse af sidstnævntes nukleare ambitioner;
- J. der henviser til, at Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) den 9. september 2016 foretog endnu en atomprøvesprængning i strid med sine internationale forpligtelser under FN's Sikkerhedsråds resolutioner og den fælles nord-syd erklæring vedrørende afskaffelse af nukleare våben på den koreanske halvø fra 1992;
- K. der henviser til, at globalt samarbejde er af afgørende betydning for at forhindre en nuklear terrorhandling;
1. udtrykker dyb bekymring over forværringen af sikkerhedssituationen i hele Den Europæiske Union og ud over Unionens nabolande, der kan føre til genindførelse af kernevåben som aktivt skræmmevåben og en risiko for spredning blandt statslige og ikke-statslige aktører;
 2. henleder opmærksomheden på, at kernevåben igen er blevet en del af kernevåbenstaters strategier;
 3. støtter målsætningerne i traktaten om ikke-spredning af kernevåben om at skabe et grundlag for en global indsats for at forebygge spredning af kernevåben, fremme en sikker anvendelse af civil kerneenergi og forfølge målet om en verden uden kernevåben;
 4. mener, at betingelserne for sikkerhed og en bæredygtig nuklear nedrustning kun kan opnås gennem en multilateral proces, hvor parterne deltager og handler i god tro; er overbevist om, at nuklear nedrustning er det vigtigste mål med politikkerne for global nedrustning, og at ikke-spredningstraktatens mål om en kernevåbenfri verden bør være

den endelige langsigtede ambition;

5. konstaterer, at det ikke er lykkedes for gennemgangskonferencen for ikke-spredningstraktaten i 2015 at nå til enighed om et endeligt dokument vedrørende ikke-spredning; minder om, at EU ikke er nået frem til en fælles holdning forud for konferencen; understreger, at de kernevåbenstater, der står uden for ikke-spredningstraktaten, og som ikke er bundet af vigtige internationale forpligtelser vedrørende ikke-spredning og nedrustning, øger risikoen for at undergrave ikke-spredningstraktatens troværdighed;
6. udtrykker dyb bekymring over de øgede nukleare trusler som følge af Ruslands indstilling og konsekvenserne heraf for sikkerheden, stabiliteten og forudsigeligheden på globalt plan, og som følge af det forværrede forhold til NATO, herunder potentielle krænkelse af INF-traktaten om afskaffelse af mellemdistanceraketter, samt erklæringer, der viser både en øget vilje til at anvende kernevåben, og at der overvejes en mulig spredning af kernevåben til yderligere områder i Europa; henleder opmærksomheden på russiske militærøvelser, der simulerer brug af kernevåben mod Polen, og udtrykker dyb bekymring over, at der er indsat missilsystemer af Iskander-typen, som kan bære kernevåben, i Kaliningrad oblast, der er nabo til EU-medlemsstaterne Polen og Litauen;
7. udtrykker bekymring over de seneste atomprøvesprængninger foretaget af Den Demokratiske Folkerepublik Korea (DPRK) og de risici, som dette medfører for den regionale stabilitet; kræver, at Nordkorea afholder sig fra sådanne forsøg i fremtiden;
8. glæder sig over aftalen mellem P5+1 og Iran om sidstnævntes nukleare ambitioner og opfordrer til yderligere samarbejde mellem begge sider for at sikre en fuldstændig gennemførelse af den fælles omfattende handlingsplan;
9. støtter det arbejde, der udføres af Den Internationale Atomenergiorganisation for at fremme samarbejdet på det nukleare område med henblik på at fremme en sikker og fredelig udnyttelse af nuklear teknologi;
10. tilskynder til fortsatte fremme af og stringent gennemførelse af konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer og opfordrer indtrængende de lande, der endnu ikke har ratificeret denne traktat, til at gøre dette;
11. opfordrer til øget samarbejde og en effektiv indsats med hensyn til sikkerheden af nukleare materialer for at minimere risikoen for, at sådanne produkter fremstilles af terrorgrupper;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's optræden udadtil, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og FN's generalsekretær.